Ιανουάριος - Μάρτιος 2020

«Α δε φυτέψει ο γέρος ελιά, που θα βρει ο νιος να κάνει λάδι»; έφτασε η ώρα να φτιάξουμε το κράτος μας! Οι παππούδες των παππούδων μας έκαναν την αρχή κι από σκλάβοι γίναν ελεύθεροι, άνοιξαν το δρόμο. Τα εγγόνια τους, οι δικοί μας δηλαδή παππούδες με τη σειρά τους αγωνίστηκαν, μάτωσαν, θυσιάστηκαν. Έκαναν λάθη; Ναι! Πάλεψαν όμως περισσότερο απ' ότι λάθεψαν. Και πάλεψαν για μας Μας παρέδωσαν έτσι το μεγαλύτερο αμιγώς ελληνικό κράτος της μακραίωνης ιστορίας μας. Εμείς τώρα πρέπει, αφού διασφαλίσουμε το κράτος των παππούδων μας, να κάνουμε το δικό μας χρέος. Να φτιάξουμε τον πολιτισμό μας. Τον δικό μας ελληνικό πολιτισμό. Αυτή είναι και η αξία της ζώσας ιστορίας μας· να γίνει οδηγός της πολιτισμικής μας αναγέννησης. Πολιτισμός ζωντανός όμως που να βελτιώνει αντάμα το ζην με το ευ ζην. Βελτίωση άμεση του πρακτικού βίου αλλά και της ψυχικής καλλιέργειας. Ανύψωση του σώματος μαζί και του πνεύματος. Βέβαια οι άνθρωποι δεν είναι όλοι το ίδιο. Υπάρχουν άνθρωποι πράοι κι άνθρωποι άξεστοι. Υπάρχουν άνθρωποι που τους αρέσει να δίνουν κι άνθρωποι που τους αρέσει να αρπάζουν. Δεν είναι όμως μόνο ζήτημα φύσεως. Η ανθρώπινη συμπεριφορά παράλληλα με τη φύση διαμορφώνεται από τις συνθήκες, την ανατροφή, τον πολιτισμό, την ηθική. Η κοινή συνισταμένη συμπεριφορών είναι όμως αυτή που διαμορφώνει τη συμπεριφορά ενός κράτους. Η Ελλάς έζησε και μεγάλωσε γιατί οι Έλληνες ήθελαν να ζήσει και να μεγαλώσει. Θέλω συλλογικό, που εκφράστηκε ως συνισταμένη ατομικών θέλω. Η κοινή βούληση, η συνισταμένη θέληση είναι αυτή που καθόρισε και θα καθορίσει την πορεία του Έθνους. Οφείλουμε λοιπόν να παλέψουμε για την κοινή αντίληψη. Την κοινή βούληση. Βούληση να φτιάξουμε το κράτος μας! Να φτιάξουμε τον σύγχρονο ελληνικό τρόπο ευζωΐας. Να η σημερινή Μεγάλη Ιδέα! Κι αν μας πούνε μεγαλοϊδεάτες που θέλουμε να φωτίσουμε τον κόσμο ολόκληρο, που θέλουμε να εξυψώσουμε τον πολιτισμό μας... δεν πειράζει! Άλλωστε ο πολιτισμός των Ελλήνων είναι πάντοτε βαθιά ανθρωπιστικός· κι ο ανθρωπισμός μαλακώνει ακόμη και τις πιο ανήλιαγες ψυχές. Το θέατρο, η ποίηση, η μουσική, η λογοτεχνία, η φιλοσοφία, η καλλιτεχνία, οι επιστήμες, ο αθλητισμός όπως γλυκαίνουν πάντα τις καρδιές των ανθρώπων, έτσι θα σιγάσουν και τις σκιασμένες φωνές. Ας γίνουν Πολιτισμός και Ανάπτυξη το δικό μας σύμβολο. Ο δικός μας δικέφαλος αετός._ (δγκ)

περιεχόμενα και πληροφορίες θα βρείτε στη δεύτερη σελίδα

Λίγα λόγια ...

Αιθήρ, το πέμπτο στοιχείο του κόσμου. Η πεμπτουσία, ο συνδετικός κρίκος του σύμπαντος, η θεϊκή πνοή. Συμβολικός λοιπόν ο τίτλος του εντύπου, γιατί πως μπορεί να ερμηνεύσει κανείς το μεράκι, το φιλότιμο, τον έρωτα, το ταλέντο, την έμπνευση. Αυτά ακριβώς που χρειάζονται για να έχει η ζωή μας ποιότητα. Αυτά που γεννούν πολιτισμό, που χαρίζουν ομορφιά. Αυτά που μπορούν να φέρουν στην πολιτεία μας ανάπτυξη, πρόοδο κι ευημερία. Πολιτισμός και Ανάπτυξη λοιπόν είναι η θεματογραφία του εντύπου Αιθέρος, συνδετικό δεσμό της θεωρίας με την πράξη. Του πνεύματος και της ύλης. Στόχος δηλαδή του εντύπου είναι να αποτελέσει βήμα σύγχρονής έκφρασης απόψεων για την ανάδειξη του πολιτισμού μας και την επίτευξη οικονομικής ανάπτυξης. Την κοινή μας Πρόοδο. Ο Αιθήρ φιλοξενεί σκέψεις, στοχασμούς, απόψεις, προβληματισμούς, μελέτες, προτάσεις. Αντικειμενικός του σκοπός είναι η κατανόηση της πραγματικότητας μας, η γνώση των δυνατοτήτων μας, η καταγραφή των αδυναμιών μας και η εξεύρεση λύσεων. Αν η επίτευξη του ευ ζην είναι ένα αέναο πρόβλημα της ανθρωπότητας, σήμερα αυτό απαιτεί περισσότερο από ποτέ τη συμμετοχή όλων μας. Συμμετοχή με μεράκι, με όρεξη, συμμετοχή ανθρώπων εμπνευσμένων από τον πολιτισμό μας, ανθρώπων ερωτευμένων με τη ζωή.

Περιεχόμενα

Τα κείμενα είναι του οικονομολόγου - συγγραφέα **Δημήτρη Γεωρ. Κουτσονίκα** ο οποίος φέρει ακέραια και αποκλειστική ευθύνη του περιεχομένου τους. Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί του στο email: dkoutsonikas@yahoo.com ή να επισκεφτείτε την προσωπική το ιστοσελίδα www.emfilox.gr

Έκδοση: Ιανουάριος 2020

ISBN: 9-772654-183101-01

ISSN: 2654-1831

Πολιτισμός και Ανάπτυξη

«Α δε φυτέψει ο γέρος ελιά, που θα βρει ο νιος να κάνει λάδι»; έφτασε η ώρα να φτιάξουμε το κράτος μας! Οι παππούδες των παππούδων μας έκαναν την αρχή κι από σκλάβοι γίναν ελεύθεροι, άνοιξαν το δρόμο. Τα εγγόνια τους, οι δικοί μας δηλαδή παππούδες με τη σειρά τους αγωνίστηκαν, μάτωσαν, θυσιάστηκαν. Έκαναν λάθη; Ναι! Πάλεψαν όμως περισσότερο απ' ότι λάθεψαν. Και πάλεψαν για μας.

Μας παρέδωσαν έτσι το μεγαλύτερο αμιγώς ελληνικό κράτος της μακραίωνης ιστορίας μας. Εμείς τώρα πρέπει, αφού διασφαλίσουμε το κράτος των παππούδων μας, να κάνουμε το δικό μας χρέος. Να φτιάξουμε τον πολιτισμό μας. Τον δικό μας ελληνικό πολιτισμό. Αυτή είναι και η αξία της ζώσας ιστορίας μας· να γίνει οδηγός της πολιτισμικής μας αναγέννησης. Πολιτισμός ζωντανός όμως που να βελτιώνει αντάμα το ζην με το ευ ζην. Βελτίωση άμεση του πρακτικού βίου αλλά και της ψυχικής καλλιέργειας. Ανύψωση του σώματος μαζί και του πνεύματος.

Βέβαια οι άνθρωποι δεν είναι όλοι το ίδιο. Υπάρχουν άνθρωποι πράοι κι άνθρωποι άξεστοι. Υπάρχουν άνθρωποι που τους αρέσει να δίνουν κι άνθρωποι που τους αρέσει να αρπάζουν. Δεν είναι όμως μόνο ζήτημα φύσεως. Η ανθρώπινη συμπεριφορά παράλληλα με τη φύση διαμορφώνεται από τις συνθήκες, την ανατροφή, τον πολιτισμό, την ηθική. Η κοινή συνισταμένη συμπεριφορών είναι όμως αυτή που διαμορφώνει τη συμπεριφορά ενός κράτους. Η Ελλάς έζησε και μεγάλωσε γιατί οι Έλληνες … **(συνέχεια στη σελίδα 4)**

Πολιτισμός και Ανάπτυξη **(συνέχεια από τη σελίδα 3)** … ήθελαν να ζήσει και να μεγαλώσει. Θέλω συλλογικό, που εκφράστηκε ως συνισταμένη ατομικών θέλω. Η κοινή βούληση, η συνισταμένη θέληση είναι αυτή που καθόρισε και θα καθορίσει την πορεία του Έθνους. Οφείλουμε λοιπόν να παλέψουμε για την κοινή αντίληψη. Την κοινή βούληση.

Βούληση να φτιάξουμε το κράτος μας! Να φτιάξουμε τον σύγχρονο ελληνικό τρόπο ευζωΐας. Να η σημερινή Μεγάλη Ιδέα! Κι αν μας πούνε μεγαλοϊδεάτες που θέλουμε να φωτίσουμε τον κόσμο ολόκληρο, που θέλουμε να εξυψώσουμε τον πολιτισμό μας… δεν πειράζει! Άλλωστε ο πολιτισμός των Ελλήνων είναι πάντοτε βαθιά ανθρωπιστικός· κι ο ανθρωπισμός μαλακώνει ακόμη και τις πιο ανήλιαγες ψυχές. Το θέατρο, η ποίηση, η μουσική, η λογοτεχνία, η φιλοσοφία, η καλλιτεχνία, οι επιστήμες, ο αθλητισμός όπως γλυκαίνουν πάντα τις καρδιές των ανθρώπων, έτσι θα σιγάσουν και τις σκιασμένες φωνές. Ας γίνουν Πολιτισμός και Ανάπτυξη το δικό μας σύμβολο. Ο δικός μας δικέφαλος αετός._ (δγκ)

Η αρχή του νεοελληνικού κράτους

Εξουθενωμένοι από τον Αγώνα της Απελευθέρωσης τους οι Έλληνες υπέκυψαν στην ανάγκη για επιβίωση και δέχτηκαν ως απόφαση της Θείας Βούλησης τις συνθήκες του νέου τους κράτους. Απηυδισμένοι από τις κακουχίες του πολέμου και τα δεινά των εμφυλίων σπαραγμών αποδέχτηκαν τη Μοναρχία. Συνισταμένη βούληση του λαού, παρά τις εξαιρέσεις, έγινε η νομιμότητα κι η υπακοή με προσδοκίες για εξασφάλιση ευημερίας, προσδοκίες που σύντομα διαψεύστηκαν … **(συνέχεια στη σελίδα 5)**

Η αρχή του νεοελληνικού κράτους **(συνέχεια από τη σελίδα 4)** … Οι επιζώντες αγωνιστές και οι οικογένειες τους καθημαγμένες από την τρομερή πάλη προσπαθούσαν να επιβιώσουν σε ένα έρημο τοπίο. Οι περιοχές του ελεύθερου κράτους ήταν κατεστραμμένες με ανύπαρκτες υποδομές. Οι ξένες δυνάμεις, σε μια εποχή που εξουσίαζε την Ευρώπη η Ιερά Συμμαχία, προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να ελέγξουν το νεοσύστατο ελληνικό κρατίδιο. Επίσημα ή ανεπίσημα κέντρα των ξένων πρεσβειών, συνεργαζόμενα ή αντιμαχόμενα, επενέβαιναν συχνά για να εξυπηρετήσουν παράλληλα με τα κρατικά και προσωπικά συμφέροντα και φιλοδοξίες. Διόριζαν πρωθυπουργούς, επέβαλλαν υπουργούς, προωθούσαν υπαλλήλους, εκβίαζαν απροκάλυπτα, κάλυπταν ληστές, κερδοσκοπούσαν και δεν δίσταζαν να επιβληθούν με ωμή βία προκειμένου να προωθήσουν τους σκοπούς τους. Η ωμή παρέμβαση των εγγυητριών δυνάμεων που βύθιζε στην εξαθλίωση το λαό προξενούσε την κατακραυγή ακόμα και της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης.

Οι βάσεις λοιπόν για την κατανόηση της φύσης εκείνου του κράτους βρίσκονται αφενός στην παρεμβατική πολιτική των πρεσβειών των ξένων δυνάμεων και αφετέρου στον βαυαρικό μοναρχικό τρόπο διοίκησης. Με την επιβολή της Μοναρχίας οι απογυμνωμένοι, βασανισμένοι και καταματωμένοι από τον Αγώνα Έλληνες άρχισαν να μαθαίνουν ότι πολιτικός βίος ισούται με ραδιουργία, σκευωρία, δόλο, επιβουλή. Φαυλοκρατία, κομματοκρατία, ρουσφέτια, ληστρικές συμμορίες, διαφθορά, αυθαιρεσίες, πατριδοκαπηλία, τυχοδιωκτισμός, κολακεία, ανομία, βία, αδικία, συκοφαντία, εκμαυλισμός, δουλοπρέπεια προς ξένα κέντρα αποφάσεων … **(συνέχεια στη σελίδα 6)**

Η αρχή του νεοελληνικού κράτους **(συνέχεια από τη σελίδα 5)** … ήταν τα χαρακτηριστικά του πολιτικού περιβάλλοντος. Ήδη με την έλευση της Αντιβασιλείας η κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος και ο πλουτισμός ημετέρων εισήλθαν στο δημόσιο βίο. Η οικονομική καταστροφή του τόπου φυσική απόρροια της δεκαετούς επανάστασης επέσυρε για το έθνος μακροχρόνια οικονομικά δεσμά με τη μορφή εξωτερικών δανείων από ξένες δυνάμεις. Τα δάνεια αυτά από την επαναστατική ακόμη περίοδο εξυπηρέτησαν διπλωματικούς σκοπούς και στρατιωτικές ανάγκες αλλά είχαν επαχθέστατους όρους. Δέσμευσαν δε την οικονομική πολιτική του υπό οργάνωση κράτους και επέτρεψαν σε ξένα κέντρα να επεμβαίνουν προς όφελος τους στα εσωτερικά του. Πολλάκις οι ξένες κυβερνήσεις χρησιμοποίησαν το δημόσιο χρέος της Ελλάδος ως μέσον πίεσης και ελέγχου στα όρια της δυνάστευσης, αντιμετωπίζοντας τη κατά κάποιον τρόπο ως οικονομική αποικία τους. Επιπρόσθετα εξέθρεψαν ύποπτα στοιχεία στο δημόσιο βίο, δημιούργησαν φατριαστικές συμπεριφορές ημετέρων και προκάλεσαν διχόνοιες στον εξαθλιωμένο λαό. Η κατάσταση αυτή όξυνε το δημοσιονομικό πρόβλημα και επέτεινε την ανάγκη νέου δανεισμού ώστε σταδιακά η Ελλάς κατέστη χρεώστης όλων των μεγάλων δυνάμεων.

Το ζήτημα των εθνικών γαιών που επίσης είχε ήδη από την Επανάσταση καταστεί προβληματικό επιβάρυνε τη γενική ένδεια. Ο σκληρός διπλωματικός αγώνας της εποχής εκείνης καθυστέρησε τη διανομή με επίσημους τίτλους. Η δίκαιη αυτή κοινωνική λύση που θα εξύψωνε τον Καποδίστρια στον ελληνικό λαό ενοχλούσε την απληστία των ντόπιων Κοτζαμπάσηδων … **(συνέχεια στη σελίδα 7)**

Η αρχή του νεοελληνικού κράτους **(συνέχεια από τη σελίδα 6)** … επίδοξων νεοαγάδων, πασάδες στη θέση των πασάδων. Ενοχλούσε επίσης τις Ξένες Δυνάμεις που ήθελαν τα εθνικά κτήματα ως ενέχυρο για τα δάνεια τους αλλά και εχθρεύονταν τη δημοφιλία του Κυβερνήτη. Η δολοφονία του Καποδίστρια ακύρωσε τελικά τη διανομή των εθνικών γαιών που έγιναν αντικείμενο παράνομου πλουτισμού και διαφθοράς και ματαίωσε το πρόγραμμα ανοικοδόμησης. Η μοναρχική διακυβέρνηση που ακολούθησε εξέθρεψε φαινόμενα διαφθοράς και παράνομου πλουτισμού μέσω αυθαίρετων και παράτυπων εκχωρήσεων γης. Άρχισαν τότε να εμφανίζονται οι νεοκοτζαμπάσηδες, άνθρωποι αδίστακτοι που αρέσκονταν να αποκαλούνται προεστοί και συγκέντρωναν με κάθε τρόπο στα χέρια τους γη και πλούτο. Με σύμμαχο το κλεμμένο χρήμα τους, τους διαφθαρμένους πολιτικούς, την επιβουλή των Βαυαρών και των λοιπών ευρωπαίων, τα πάθη των εμφυλίων σπαραγμών, την αμορφωσιά και την απίστευτη φτώχεια σύντομα απέκτησαν δύναμη τούρκου αγά.

Σε αυτό το περιβάλλον ανεφύησαν κάθε λογής παλιάνθρωποι στην πολιτική, τη δημόσια διοίκηση και την οικονομική ζωή του τόπου. Οι αγωνιστές κυνηγήθηκαν ανηλεώς και με το παραμικρό εκτελούνταν δι' αποκεφαλισμού με καρμανιόλα στο Σύνταγμα, φυλακίζονταν ή εξωθούνταν στην παρανομία. Η πολιτική δια των κομμάτων έγινε υπηρέτης ξένων συμφερόντων και όχημα προσωπικών φιλοδοξιών, πλουτισμού και άνομης εξουσίας. Η εκπόρνευση συνειδήσεων γίνονταν μέσο ελέγχου και δύναμης. Εξαιτίας της ανέχειας γυναίκες βιάζονταν, περιουσίες υπεξαιρούνταν, οικογενειάρχες διώκονταν, χήρες και ορφανά λιμοκτονούσαν … **(συνέχεια στη σελίδα 8)**

Η αρχή του νεοελληνικού κράτους **(συνέχεια από τη σελίδα 7)** … Ληστές από ανάγκη ή δόλο λυμαίνονταν την ύπαιθρο χώρα με δράση που συχνά υποθάλπονταν από ξένα ή εγχώρια κέντρα εξουσίας. Ο ελληνικός λαός υπέφερε και αγωνίζονταν να επιβιώσει. Κύριο μέλημα του έγινε η εξασφάλιση του κυττάρου της ελληνικής κοινωνίας, της οικογένειας. Οι πρώην επαναστάτες αφοσιώθηκαν τότε στο να αναστήσουν τις οικογένειες τους με αξιοπρέπεια και παλεύοντας με τη φτώχεια να ξαναφτιάξουν τις πόλεις και τα χωριά τους. Μέσα σε σωρούς ερειπίων, ρημαγμένα εργαστήρια, χέρσα χωράφια και ανύπαρκτη εμπορική κίνηση μόνη λύση για τους πολλούς ήταν η εξασφάλιση μιας γωνιάς γης για να χτίσουν το σπίτι τους και να καλλιεργούν τη τροφή τους. Αναζήτησαν έτσι στην εξαίσια ελληνική φύση τη σωτηρία τους. Εξαιτίας όμως του ζητήματος των αδιανέμητων εθνικών γαιών οι Έλληνες τότε διεσπάρησαν όπου μπορούσαν να βρούνε γη. Γι’ αυτό και τα αμέτρητα χωριά της Ελλάδος τον 20ο αιώνα.

Το νεοσύστατο ελληνικό κρατίδιο λοιπόν ξεκίνησε το βίο του εντός μιας ολιγαρχικής Ευρώπης, με ελέω Θεού μοναρχία, υπό αυταρχική διοίκηση αντιβασιλέων, σε καθεστώς απόλυτης φτώχιας και διεφθαρμένο πολιτικό περιβάλλον. Έτσι σε αντίθεση με τη φύση της Επανάστασης και την ψυχοσύνθεση του ελληνικού λαού στον τόπο επικράτησε η ολιγαρχία. Οι ελληνικές κυβερνήσεις υπήκοες στις προσταγές των προστάτιδων δυνάμεων εφάρμοζαν ευλαβικά έναντι της Πύλης την πολιτική της αψόγου στάσεως. Η εξωτερική πολιτική του κράτους συνίστατο στην εξασφάλιση της στήριξης των ξένων αγγίζοντας τα όρια της επαιτείας καθιστώντας τη χώρα υπηρέτη αλλότριων συμφερόντων … **(συνέχεια στη σελίδα 9)**

Η αρχή του νεοελληνικού κράτους **(συνέχεια από τη σελίδα 8)** … Η τακτική αυτή, αντίθετη με το εθνικούς πόθους, προκαλούσε αναταραχές, κοινωνικές εντάσεις και πάθη που συχνά γίνονταν αντικείμενα εκμετάλλευσης. Ανάχωμα σε αυτή την πολιτική, εκτός από το αίσθημα του λαού που επέδειξε ωριμότητα αντάξια της πολυχιλιετούς ιστορίας του, υπήρξαν και εμπνευσμένες προσωπικότητες εντός και εκτός της ελεύθερης επικράτειας. Κατά τον 20ο αιώνα οι Έλληνες έθεσαν την ανοικοδόμηση του κράτους σε δεύτερη μοίρα έναντι της εθνικής ολοκλήρωσης. Έκαναν σφάλματα, φανατίστηκαν, αλληλοσπαράχθηκαν αλλά τελικά πάλεψαν περισσότερο απ’ ότι λάθεψαν. Παρέδωσαν στους Έλληνες του 21ου αιώνα, σε εμάς, ένα ελεύθερο αμιγώς εθνικό κράτος με ευρύτατα γεωγραφικά όρια. Παραμελήθηκε βέβαια ο πολιτισμός και η κρατική οργάνωση αλλά ποιος μπορεί να τους ψέξει όταν πάλευαν εν μέσω παγκοσμίων πολέμων και υπέρμετρης φτώχιας; Αν όμως οι πρόγονοι μας πάλεψαν για το ζην, εμείς οφείλουμε να φροντίσουμε για το ευ ζην. Για να διορθώσουμε όμως τις παραλείψεις των παππούδων μας πρέπει να τις γνωρίζουμε. Για να αποφύγουμε τα σφάλματα τους πρέπει να τα ξέρουμε. Για να γράψουμε σωστά τη δική μας ιστορία πρέπει να μελετήσουμε την ιστορία των προγόνων μας._ (δγκ)

Όραμα ανάπτυξης

Έφτασε η ώρα να πάμε μπροστά! Ανάπτυξη σημαίνει χτίσιμο, αλλά το χτίσιμο σημαίνει γκρέμισμα και το γκρέμισμα είναι επώδυνο. Όμως για να πάμε μπροστά, για να προκόψουμε πρέπει να χτίσουμε και να χτίσουμε σωστά. Σε ένα κακοφτιαγμένο κράτος … **(συνέχεια στη σελίδα 10)**

Όραμα ανάπτυξης **(συνέχεια από τη σελίδα 9)** … όμως μπορεί να έρθει η ανάπτυξη; Ανάπτυξη σωστή, ανάπτυξη με ποιότητα. Ανάπτυξη όχι μόνο υλική αλλά και με λάμψη πολιτισμού. Ανάπτυξη που να προσφέρει πραγματική ευζωΐα.

Από τι όμως αποτελείται το κράτος; Από πόλεις. Αν σταθεί κανείς σε μια ελληνική πόλη πιάνεται η ψυχή του. Όσο ωραία κι αν είναι η ελληνική φύση, οι πόλεις μας είναι τόσο άσχημες που κάποιες φορές προσβάλουν την ελληνική ομορφιά. Και μες την ασχήμια ο πολιτισμός δεν ανασαίνει. Πνίγεται και μαζί του πνίγονται οι πολίτες. Σε άσχημες πόλεις δεν προκόβουν χρηστοί πολίτες. Για να πάμε μπροστά λοιπόν οφείλουμε να φτιάξουμε όμορφες τις πόλεις μας. Πως όμως χωρίς λεφτά; Να τα συνδυάσουμε. Να φτιάξουμε καινούργιες πόλεις! Μια σε κάθε νομό και με τα έσοδα από αυτή την αναθέρμανση της οικονομίας, σιγά σιγά να ξαναφτιάξουμε και τις υπόλοιπες. Να το όραμα της σύγχρονης Ελλάδος: να ξαναφτιάξει τις πόλεις της, τους πολίτες της, τον πολιτισμό της.

Ένα μακροχρόνιο σχέδιο κατασκευής 50 καινούργιων πόλεων διάρκειας 10-15 ετών. Μια πόλη σε κάθε νομό. Καινούργιες πόλεις, καινούργιοι δρόμοι, καινούργια σπίτια, πάρκα, βιβλιοθήκες, καινούργιες υποδομές. Σχεδιασμένα με μεράκι κι αγάπη με ότι καλύτερο και καινοτόμο προσφέρει η σημερινή γνώση. Ένα εθνικό σχέδιο αστικής ανασυγκρότησης σχεδιασμένο από Έλληνες σε συνεργασία με την διεθνή επιστημονική κοινότητα. Αυτό όμως προϋποθέτει ότι θα λείψουν οι φαύλοι κυβερνήτες. Προϋποθέτει ομόνοια και συστράτευση όλων μας. Προϋποθέτει παράλληλο χτίσιμο της πολιτικής μαζί με τις πόλεις. ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Όλες οι επιστήμες … **(συνέχεια στη σελίδα 11)**

Όραμα ανάπτυξης (συνέχεια από τη σελίδα 10) ... όλες οι τέχνες, όλα τα μυαλά της Ελλάδας μπορούν να σχεδιάσουν, να προτείνουν, να μελετήσουν, να συνεργαστούν με ξένους συναδέλφους, να υλοποιήσουν.

Κεφάλαια μπορούν να εξευρεθούν από ίδιους πόρους, από επενδυτές και από τη σύνδεση του προγράμματος με το δημόσιο χρέος. Αποπληρωμή δηλαδή μέσω των οικονομικών αποδόσεων του προγράμματος. Ανοίγεται έτσι ένας καινούργιος δρόμος οικονομικής εξυγίανσης της χώρας.

Ανοίγεται επίσης ένας καινούργιος δρόμος αντιμετώπισης του μεταναστευτικού αφού θα δοθεί σε αυτούς τους δυστυχισμένους ανθρώπους η δυνατότητα να κερδίσουν τίμια το ψωμί τους, αλλά και να μάθουν πως με τη σειρά τους θα χτίσουν και αυτοί τη χώρα τους.

Ανοίγεται επίσης ένας καινούργιος δρόμος χάραξης εξωτερικής πολιτικής αφού το ελληνικό πρόγραμμα αστικής ανασυγκρότησης μπορεί να γεννήσει συμμαχίες, να στερεώσει συνεργασίες και να εξυγιάνει τις διπλωματικές μας σχέσεις πάνω σε έργα δημιουργίας και προόδου.

Για να προσελκύσουμε όμως την αφρόκρεμα της ανθρωπότητας σε τεχνολογία, εξέλιξη και γνώση οφείλουμε να αναδείξουμε εμείς πρώτοι τον καλύτερο εαυτό μας. Εμείς οι Έλληνες να πιστέψουμε στον εαυτό μας, να αγκαλιάσουμε την πατρίδα μας, να φωτίσουμε τον πολιτισμό μας.

Ο ελληνικός πολιτισμός ήταν και μπορεί να ξαναγίνει ανθρωπολάτρης, πνευματοδότης, ψυχεγέρτης. Πρόμαχος της ανθρωπότητας._ (δγκ)

Η αξία της δημοκρατίας

Η δημοκρατία είναι το λιγότερο κακό από τα διάφορα πολιτεύματα που ο άνθρωπος εφεύρε για να οργανώσει τη ζωή του. Η δημοκρατία είναι πολύ καλύτερη από τη μοναρχία ή την ολιγαρχία. Ως ανθρώπινο κατασκεύασμα όμως είναι ατελές και έχει τις αδυναμίες του. Μια από αυτές είναι ότι για να λειτουργήσει αποτελεσματικά προϋποθέτει παιδεία. Χωρίς πεπαιδευμένους πολίτες, η δημοκρατία δυσλειτουργεί.

Τι ήταν αυτό όμως που έκανε τους ανθρώπους να οργανωθούν πολιτικά; Τι ήταν αυτό που τους έκανε να κατασκευάσουν πολιτεύματα, δηλαδή να φτιάξουν οργανωμένους τρόπους συνύπαρξης; Ήταν η ανάγκη για επιβίωση και ο πόθος για καλυτέρευση της ζωής τους. Από τα πρώτα βήματα της ανθρωπότητας διαπιστώθηκε το πεπερασμένο της φυσικής ζωής των ανθρώπων. Διαπιστώθηκε ότι οι άνθρωποι, όχι να ευημερήσουν, αλλά ούτε να ζήσουν δεν μπορούσαν χωρίς κανόνες. Το ποιος θα έθετε τους κανόνες ήταν αυτό που καθόριζε και το αντίστοιχο πολίτευμα. Αν τους κανόνες τους θέτει ένας, έχουμε μοναρχία. Αν τους κανόνες τους θέτουν λίγοι, ολιγαρχία και αν τους θέτουν πολλοί τότε έχουμε δημοκρατία. Η προτίμηση στη δημοκρατία προέκυψε από την παρατήρηση ότι, από την εμπειρία, τα λιγότερα λάθη συνέβαιναν όταν οι κανόνες τίθενται από πολλούς. Αυτό όμως δεν είναι πανάκεια γιατί και οι πολλοί μπορούν να κάνουν λάθη.

Αυτό το πρόβλημα οι Έλληνες το αντιμετώπισαν με την καθιέρωση του Νόμου, τη μεγάλη συνεισφορά του ελληνισμού στην ανθρωπότητα … **(συνέχεια στη σελίδα 13)**

Η αξία της δημοκρατίας **(συνέχεια από τη σελίδα 12)** … Η τοποθέτηση του Νόμου υπέρ άνω όλων έθεσε τα θεμέλια για την ευημερία του ανθρώπου. Νομοθεσία εγκεκριμένη από το δήμο, εφαρμοσμένη από το δήμο, υπερασπιζόμενη από το δήμο. Όπου δήμος βέβαια είναι το σύνολο συνειδητοποιημένων πολιτών, μορφωμένων πολιτών και όχι απλά πλήθος ανθρώπων. Γιατί η εμπειρία έδειξε ότι ένα αμόρφωτο πλήθος, ένας όχλος, μπορεί να κάνει εξίσου σοβαρά ή σοβαρότερα λάθη από έναν μονάρχη ή κάποιους ολιγάρχες.

Η αιτία αυτής της δυσλειτουργίας βρίσκεται στο ατομικό συμφέρον. Ένας μονάρχης, όσο καλός και να είναι θα αντιμετωπίσει αργά ή γρήγορα δίλημμα μεταξύ του προσωπικού του και του δημοσίου συμφέροντος. Η δύναμη της αυλής του μονάρχη, με τα δορυφορικά ατομικά συμφέροντα των αυλικών, σταδιακά απομακρύνουν ακόμα και έναν αγαθό μονάρχη από την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Η εμπειρία έδειξε ότι ακόμα και καλοπροαίρετοι μονάρχες, δικτάτορες ή βασιλιάδες ακόμα κι αν αρχικά στόχευαν στο κοινό καλό, σταδιακά υπέκυψαν. Καθώς ένας μονάρχης έχει ανάγκη αυλής για να λειτουργήσει, καθώς η ανυπαρξία ελέγχου επιτρέπει αυθαιρεσίες, καθώς η συγκεντρωμένη δύναμη ευνοεί την ατιμωρησία είναι θέμα χρόνου αντί του δημοσίου συμφέροντος να προτιμάται το ατομικό συμφέρον εκείνων των λίγων που ασκούν την εξουσία. Το ίδιο συμβαίνει και στις ολιγαρχίες. ΟΜΩΣ το ίδιο συμβαίνει και στις δημοκρατίες όταν δεν λειτουργούν καλά. Τι συμβαίνει λοιπόν σήμερα στην ελληνική δημοκρατία; Οι νόμοι είναι υπέρ άνω όλων; Τηρούνται απαρέγκλιτα; Προασπίζουν το δημόσιο συμφέρον έναντι του ιδιωτικού; … **(συνέχεια στη σελίδα 14)**

Η αξία της δημοκρατίας **(συνέχεια από τη σελίδα 13)** … ΟΧΙ. Οι νόμοι δεν τηρούνται. Οι άρχοντες δεν ελέγχονται, δεν λογοδοτούν και δεν τιμωρούνται. Ο σημερινός δήμος δεν είναι σώμα πολιτών αλλά όχλος. Οι σημερινοί ψηφοφόροι δεν είναι σώμα αλλά πλήθος. Δεν άγουν αλλά άγονται. Δεν επιβάλουν τη θέληση τους αλλά καθοδηγούνται ως ανθρώπινο κοπάδι. Γιατί;

ΓΙΑΤΙ ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ. Ναι, σήμερα δεν έχουμε πραγματική δημοκρατία γιατί δεν υπάρχει πραγματική δημοκρατική παιδεία. Γιατί δημοκρατική παιδεία σημαίνει ότι ο πολίτης βάζει το δημόσιο συμφέρον πάνω από το ατομικό του. Σήμερα όμως ο Νόμος, το θεμέλιο της δημοκρατίας, αντιμετωπίζεται από την πλειοψηφία των πολιτών ως άθυρμα.

Ο Νόμος σήμερα έχει καταντήσει παιχνίδι στα χέρια επιτήδειων προς εξυπηρέτηση ατομικών συμφερόντων. Το δυστύχημα είναι ότι αυτό είναι εν τοις πράγμασι αποδεκτό από την πλειοψηφία, είτε μετέχουν της ανομίας είτε την ανέχονται και την επικροτούν δια της συμμετοχής τους. Το δυστύχημα είναι ότι σήμερα γέμισε η κοινωνία ψευτοδημοκράτες.

Υποκριτές που κόπτονται υπέρ της δημοκρατίας ενώ το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το προσωπικό τους συμφέρον και μόνο. Παλιάνθρωποι που με δημοκρατικό προσωπείο δεν διστάζουν να βλάψουν πολύ το κοινό συμφέρον για να κερδίσουν έστω και λίγο. Δήθεν οπαδοί της δημοκρατίας, που βλάπτουν τους πολλούς για να ωφελούν τους λίγους. Ψευτόμαγκες που καταστρέφουν περιουσία του δήμου για να βάλουν στη δική τους τσέπη βρώμικα γρόσια … **(συνέχεια στη σελίδα 15)**

Η αξία της δημοκρατίας **(συνέχεια από τη σελίδα 14)** … Ποιο είναι το μέλλον της ελληνικής δημοκρατίας; Άδηλον βέβαια το μέλλον στους αγνοούντες την ιστορία και στους απαίδευτους. Ποια είναι η λύση; Εφαρμογή των νόμων. Εξοβελισμός της ψευτοδημοκρατικής κουλτούρας της ανομίας, πάταξη της πολυνομοθεσίας, αποκατάσταση της δικαστικής ανεξαρτησίας, αυστηρή εφαρμογή του συντάγματος και ανυπόκριτη δημοκρατική παιδεία. Αληθινή δημοκρατική παιδεία._ (δγκ)

Περί ανθρωπισμού

Άγνοια της ιστορίας ή κακοπροαίρετη σκοπιμότητα θα δικαιολογούσαν ίσως τον χαρακτηρισμό των Ελλήνων ως ρατσιστές. Η μακραίωνη ιστορία τους όμως επιβεβαιώνει ότι δεν δίνουν σήμερα πρώτη φορά εξετάσεις φιλοξενίας. Για την ακρίβεια είναι ο λαός που πρώτος θεοποίησε την έννοια του ξενίζειν. Είναι ο λαός που ο πολιτισμός του έβαλε πρώτος στο κέντρο όλων τον άνθρωπο, αυτός που δίδαξε τον ανθρωπισμό και έθεσε τις επιστήμες στην υπηρεσία της ευζωΐας.

Δεν είναι βέβαια σήμερα η πρώτη φορά που οι Έλληνες αντιμετωπίζουν οξεία μεταναστευτική κρίση. Υπήρξαν και στον παρελθόν μακρές περίοδοι που η ανάγκη ώθησε κύματα αλλοφύλων στην ελληνική επικράτεια. Αυτό δεν έγινε μόνο στην αρχαιότητα όπου η ελληνική αυτοκρατορία του Αλεξάνδρου έλυσε πολλά προβλήματα και διέδωσε τα φώτα του πολιτισμού. Μια από αυτές τις φορές ήταν σε μια άλλη εποχή ευημερίας του ελληνισμού σε επίπεδο κοσμοκρατορίας, την περίοδο που οι ιστορικοί αποκαλούν Βυζαντινή. Ο τότε κόσμος αντιμετώπισε παρόμοιο με το σημερινό … **(συνέχεια στη σελίδα 16)**

Περί ανθρωπισμού (συνέχεια από τη σελίδα 15) … μεταναστευτικό πρόβλημα. Αυτό μάλιστα έγινε τόσο με τους λαούς του βορρά όσο και με τους λαούς της ανατολής.

Τι έκαναν τότε οι Έλληνες; Απέκρουσαν βέβαια στρατιωτικά κάθε βίαιη εισβολή αλλά αντιμετώπισαν το οξύ πρόβλημα ριζικά. Καθώς επικεφαλής των Ελλήνων ήταν τότε άνθρωποι φωτισμένοι, στήριξαν πολιτικά και οικονομικά τους φτωχούς λαούς και τους συνέδραμαν να ευημερήσουν στη δική τους χώρα. Άρμα πολύτιμο σε αυτή την προσπάθεια ο ελληνικός πολιτισμός. Τους δίδαξαν τα γράμματα, τις τέχνες, τις επιστήμες. Ανέπτυξαν το εμπόριο τους, καθιέρωσαν πολιτικούς θεσμούς και εδραίωσαν πολιτισμικούς και θρησκευτικούς δεσμούς. Αποτέλεσμα; Ωφελήθηκαν και οι Έλληνες αλλά και οι λαοί αυτοί όχι μέσω του πολέμου αλλά μέσω της ειρήνης και της προόδου. Η μελέτη της ιστορίας μπορεί να δώσει σε κάθε ενδιαφερόμενο πλείστες απαντήσεις. Την παράδοση αυτή οι Έλληνες επιβεβαίωσαν και στο πρόσφατο παρελθόν όταν προ τριακονταετίας υποδέχτηκαν στίφη πεινασμένων λαών από βορρά. Τότε, που από το υστέρημα τους, τους στήριξαν και τους βοήθησαν να ορθοποδήσουν και να αντιμετωπίσουν τα σοβαρότατα προβλήματα επιβίωσης τους. Λάθη βέβαια έγιναν και από τις δυο πλευρές και σίγουρα υπήρξαν ασχήμιες. Όμως παρά τις όποιες ιστορικές διαφορές η ειρηνική συνύπαρξη ωφέλησε και τους Έλληνες αλλά και τους φιλοξενούμενους τους που στην πλειοψηφία τους σεβάστηκαν την Ελλάδα.

Το ζητούμενο όμως είναι τι κάνουν σήμερα οι Έλληνες. Σήμερα, που αντιμετωπίζουν εκ νέου σοβαρότατη μεταναστευτική κρίση παγκοσμίου επιπέδου. Σήμερα που δεν έχουν τη δύναμη να λύσουν … **(συνέχεια στη σελίδα 17)**

Περί ανθρωπισμού (συνέχεια από τη σελίδα 16) … μόνοι τους το οξύ αυτό πρόβλημα. Η απάντηση βρίσκεται στο αειθαλές κόσμημα του ελληνισμού. Τον πολιτισμό του. Μπορεί σήμερα οι Έλληνες να είναι αδύνατοι και φτωχοί, αλλά παραμένουν κληρονόμοι ενός οικουμενικού πολιτισμού δια του οποίου μπορεί να δοθεί η λύση στο σημερινό μεταναστατευτικό πρόβλημα. Οι Έλληνες μπορούν και οφείλουν να γίνουν οι ηνίοχοι μιας νέας πανανθρώπινης αναγέννησης. Μπορούν και οφείλουν να χαράξουν εκ νέου το σύγχρονο ανθρωπισμό, να ηγηθούν ενός νέου ουμανισμού.

Γιατί βέβαια η ελεημοσύνη δεν είναι ανθρωπισμός. Η υποδοχή ρακένδυτων δυστυχισμένων ανθρώπων χωρίς μέλλον και προοπτική δεν είναι ανθρωπισμός. Η συσσώρευση σύγχρονων σκλάβων διαβιούντων σε άθλιες συνθήκες με όρους επικερδείς για συνδικάτα σύγχρονων δουλεμπόρων δεν είναι ανθρωπισμός. Ανθρωπισμός είναι να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα στη ρίζα του, να βοηθηθούν οι άνθρωποι αυτοί στις χώρες τους ή να τους δοθεί η δυνατότητα να επιστρέψουν στη γη τους και να την κάνουν να ευημερήσει. Ανθρωπισμός είναι να δοθεί σε αυτές τις χώρες μόρφωση. Ανθρωπισμός είναι να αναπτυχθούν σε αυτές τις χώρες οι τέχνες και οι επιστήμες. Ανθρωπισμός είναι να εξελιχθούν σε αυτές τις χώρες σύγχρονοι πολιτικοί θεσμοί. Ανθρωπισμός είναι να μπορούν να ζήσουν οι δυστυχισμένοι αυτοί άνθρωποι στις δικές χώρες τους με αξιοπρέπεια. Ο ανθρωπισμός βέβαια προϋποθέτει ηθική, ανιδιοτέλεια, αλτρουισμό, ευγένεια, καλλιέργεια. Προϋποθέτει ανθρώπους που δεν είναι σκλάβοι της ύλης. Προϋποθέτει πνευματικότητα. Οι άνθρωποι όμως των πλούσιων δυτικών χωρών … **(συνέχεια στη σελίδα 18)**

Περί ανθρωπισμού **(συνέχεια από τη σελίδα 17)** … είναι παραδομένοι στην υλική τους ψευτοευμάρεια. Αποχαυνωμένοι από τα γυαλιστερά υλικά αγαθά τους ασκούνται στον ελεύθερο χρόνο τους σε ανθρωπιστικές κορώνες δίνοντας σωσίβια και λαστιχένιες βάρκες. Αντιμετωπίζουν το πρόβλημα χώνοντας το κεφάλι τους στην άμμο.

Εδώ ακριβώς βρίσκεται ο ρόλος των σύγχρονων Ελλήνων. Αφού ούτως ή άλλως αντιμετωπίζουν λόγω θέσης άμεσα το πρόβλημα, οφείλουν άμεσα να δείξουν και τη λύση του προβλήματος. Λύση από την οποία, όπως και στο παρελθόν, θα ωφελήσουν και θα ωφεληθούν. Τέτοια λύση θα μπορούσε να είναι ένα μακροχρόνιο σχέδιο αστικής ανοικοδόμησης της Ελλάδας. Σχέδιο που θα ωφελούσε άμεσα τη χώρα, θα έδινε λύση στο οικονομικό της πρόβλημα, θα ωφελούσε άμεσα τους υπάρχοντες μετανάστες, θα λειτουργούσε ως πυλώνας μόρφωσης και εκπαίδευσης τους και θα αποτελούσε πιλότο μελλοντικής ανάπτυξης των χωρών προέλευσης τους. Παράλληλα θα έστρεφε την παγκόσμια διπλωματία σε γαιοπολιτική οικονομικών συνεργασιών αμβλύνοντας τις πολεμικές αντιθέσεις. Βάση όλων όμως ο πολιτισμός._ (δγκ)

Περί μέλλοντος ιστορίας

Η ιστορία ως περιγραφή συμβάντων αναμφίβολα επηρεάζεται από την προσωπική γωνία προσέγγισης του εξιστορούντα τα γεγονότα, καθώς η έκταση, ο χρωματισμός, η σειρά ακόμη παράθεσης περιγραφών συνθέτουν οπωσδήποτε υποκειμενική άποψη και του πλέον καλοπροαίρετου ιστοριογράφου. Η υποκειμενική αυτή άποψη μάλιστα διαστέλλεται … **(συνέχεια στη σελίδα 19)**

Περί μέλλοντος ιστορίας **(συνέχεια από τη σελίδα 18)** … από τη χρονική απόσταση της περιγραφής με το συμβάν, μετά των αναλόγων πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων της. Αφού λοιπόν η υποκειμενικότητα είναι αναπόφευκτη, γίνεται αναγκαία η σύνθεση. Όσο περισσότερες ιστορικές απόψεις συλλεχθούν, με όσο το δυνατόν περισσότερα χαρακτηριστικά, τόσο κραταιότερη είναι η συνισταμένη αντίληψη. Η αύξηση της χρονικής απόστασης δε, προσθέτει ευρύτητα στο πεδίο ψηλάφησης συμπερασμάτων.

Προσωπική μου επιλογή προσέγγισης των ιστορικών γεγονότων είναι η αντιμετώπιση τους ως πράξεις ατόμων ή ομάδων ατόμων εντός μιας ευρύτερης ιστορικής πραγματικότητας: την πάλη μεταξύ δεσποτισμού και φιλελευθερισμού. Μια διαρκή σχέση αντίρροπων δυνάμεων των ανθρώπινων κοινωνιών που προσομοιάζει της σχέσης αρνητικού και θετικού μαγνητικού πόλου, ως προς την κοινωνική εξέλιξη αναλόγως με την κίνηση των φυσικών σωμάτων. Στο βαθμό που τα μέλη των κοινωνικών ομάδων είναι φυσικά πλάσματα που ζουν σε φυσικό κόσμο, είναι λογικό οι φυσικοί νόμοι να φωτίζουν την κοινωνική νομοτέλεια και κατ' επέκταση την ιστορική αντίληψη. Αν τώρα ξενίσει κάποιους η ενασχόληση ενός οικονομολόγου με την ιστορία, θα τους αντιτείνω απλώς ότι η αποτελεσματική μελέτη των σύγχρονων οικονομικών φαινομένων επιβάλει βαθιά ιστορική γνώση. Οπότε αυτό δεν είναι ιδιωτική πολυτέλεια αλλά επιστημονικό καθήκον. Όπως και να 'χει όμως η προσωπική μου ευχαρίστηση είναι τόση που κατανικά τις αμφιβολίες επιστημονικής χρησιμότητας κόπου που, αν μη τι άλλο, πυκνώνει την εξ αποδοχής ωφέλιμη πληθώρα ιστορικών απόψεων. Ο ιστορικός πληθωρισμός άλλωστε … **(συνέχεια στη σελίδα 20)**

Περί μέλλοντος ιστορίας **(συνέχεια από τη σελίδα 19)** … βλάπτει ασυγκρίτως λιγότερο από αυτόν των τιμών. Η αποδοχή της σχέσης δεσποτισμού και φιλελευθερισμού εντοπίζεται στην παρατήρηση του κοινωνικού κυττάρου της οικογένειας, όπου επιβολή και επιλογή συνυπάρχουν από τις απαρχές του θεσμού. Αυτή η συναντίρροπη σχέση επιβολής και επιλογής είναι ο πυρήνας της σχέσης δεσποτισμού και φιλελευθερισμού που βλέπουμε σε όλες τις οργανωμένες κοινωνικές μορφές, ως φυσική αναγκαιότητα που γέννησε το ζεύγος δικαιώματος και υποχρέωσης, σχέση που αποτυπώθηκε σε κάθε βήμα εξέλιξης της κοινωνικής οργάνωσης μέχρι την κορωνίδα του ανθρώπινου πολιτισμού, τον νόμο. Η ανθρώπινη ιστορία λοιπόν, γράφεται κατά τη γνώμη μου διαρκώς υποκείμενη στη διαδραστική πάλη των τάσεων για δεσποτισμό ή φιλελευθερισμό. Έτσι οι πράξεις των ανθρώπων, δηλαδή τα γεγονότα, ακολουθούν μια δυναμική πορεία αλληλεπιδρώντων επιλογών, με αίτιο και αποτέλεσμα. Προσωπικό μου μέλημα λοιπόν στην ιστορική προσέγγιση είναι η διαρκής διάκριση και σύνδεση του ιστορικού αιτίου ενός γεγονότος με το ιστορικό του αποτέλεσμα.

Προσωπική μου επιλογή είναι επίσης η σύνθεση και η επαγωγή των συμπερασμάτων να γίνεται σε επίπεδο έθνους. Αυτό οφείλεται στην υποκειμενική μου αντίληψη ότι πράξεις ατόμων ή ομάδων ατόμων τελικά διαστέλλονται στο μέγεθος του έθνους που ανήκουν. Αντίστοιχα πράξεις μεγάλων κοινωνικών συνθέσεων τελικά συστέλλονται ομοίως σε εθνικό επίπεδο. Για παράδειγμα ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος, ένα μείζον γεγονός που αφορά τη σύγκρουση δύο υπερεθνικών σχηματισμών, τελικά ερμηνεύεται διαυγέστερα … **(συνέχεια στη σελίδα 21)**

Περί μέλλοντος ιστορίας **(συνέχεια από τη σελίδα 20)** … ως πράξεις εθνών. Αυτή μου η επιλογή οφείλεται στα εξαγόμενα μέχρι τούδε ιστορικά συμπεράσματα. Παρατήρησα ότι το ισχυρότερο συμφέρον, έναντι όλων των άλλων σε συγκρουσιακές συνθήκες, ήταν το εθνικό. Μπορεί το ιστορικό αίτιο να διέφερε κατά περίσταση αλλά πάντα ως προς το ιστορικό αποτέλεσμα υπερίσχυε η εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος. Όποτε η εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος επέβαλλε βλάβη του οικογενειακού, του τοπικού ή του κρατικού ακόμη αντίστοιχου, υπερίσχυε πάντα το πρώτο. Όταν μάλιστα δεν πληρούνταν αυτή η θέση το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό. Αναλογικά υπερίσχυε επίσης όποτε επέβαλλε βλάβη ευρύτερου συμφέροντος διακρατικής ή διεθνούς θρησκευτικής, ηπειρωτικής ή οικονομικής συμμαχίας. Αυτό παρατηρήθηκε ακόμα και μέσα σε μονοκρατορίες ή αυτοκρατορίες όπου πάντα υπήρχε κυρίαρχο έθνος. Ειδικά για τους Έλληνες μάλιστα η ταύτιση κράτους και Έθνους συνταίριαξε με την ευημερία τους.

Βέβαια ισχυροί κοινωνικοί νόμοι ή φαινόμενα ασκούν κολοσσιαία επίδραση, όπως και δυνατές προσωπικότητες καθορίζουν τις συλλογικές αποφάσεις, αλλά τελικά ο ορισμός του επιπέδου σύνδεσης του αιτίου με το αποτέλεσμα καθορίζει τη διαύγεια του ιστορικού συμπεράσματος. Ισχύει για παράδειγμα η κοινωνική διαπίστωση ότι το χρήμα δεν έχει πατρίδα και ότι το διεθνές κεφάλαιο επηρεάζει έναν πόλεμο. Όμως το αίτιο του πρώτου παγκοσμίου πολέμου δεν ήταν η κερδοφορία εταιρειών αλλά η ηγεσία εθνών. Το ότι τα ποντίκια αλλάζουν κελάρι όταν αυτό πλημμυρήσει δεν σημαίνει ότι αυτά ήταν της πλημμύρας το αίτιο … **(συνέχεια στη σελίδα 22)**

Περί μέλλοντος ιστορίας **(συνέχεια από τη σελίδα 21)** … Το αίτιο ήταν ο ανταγωνισμός ισχυρών εθνών για την ενδυνάμωση τους. Σίγουρα άτομα ή εταιρείες πλούτισαν ή πτώχευσαν και πολύ χρήμα άλλαξε χέρια, αλλά αυτό ήταν παράγωγο αποτέλεσμα. Το κύριο ιστορικό αποτέλεσμα ήταν η αποδυνάμωση των ηττημένων εθνών και η κυριαρχία των νικητών.

Σε τυχόν αντιρρήσεις που αφορούν τη σύγχρονη εποχή, θα σημειώσω απλώς ότι η παρατήρηση της ιστορίας απαιτεί ελάχιστη χρονική απόσταση. Οι σημερινοί άνθρωποι ας μη βιάζονται να εξάγουν ιστορικά συμπεράσματα για το παρόν τους.

Αυτή ακριβώς είναι και η αξία της ιστορίας. Η μελέτη της επιτρέπει την απόκτηση γνώσης με πρακτική αξία. Ποιό όμως είναι το κυρίαρχο ιστορικό αίτιο; Δηλαδή γιατί οι άνθρωποι πράττουν όπως πράττουν; Μα για τη βελτίωση της ζωής τους ή πιο σωστά τη βελτιστοποίηση των όρων ζωής τους. Να ζουν δηλαδή όσο μπορούν καλύτερα. Το ευ ζην είναι η πυρηνική κινητήριος δύναμη της ιστορίας. Το αν τα καταφέρνουν το βλέπουμε από τα αντίστοιχα ιστορικά αποτελέσματα. Εντοπίζουμε έτσι τον τρόπο που οι άνθρωποι αποτυγχάνουν ή πετυχαίνουν στο σκοπό τους. Δηλαδή μαθαίνουμε από τις πράξεις των προγόνων μας.

Αν διαβάσουμε σωστά την ιστορία, μπορούμε να βελτιώσουμε επαρκέστερα τη δική μας ζωή. Το δικό μας μέλλον. Τώρα γράφουμε την ιστορία του μέλλοντος. Όταν το μέλλον μας θα είναι ιστορία, τότε τα συμπεράσματα θα είναι διαυγέστερα._ (δγκ)

δ. γ. κουτσονίκα

ο θρύλος των σουλιωτών

ινφογνώμων

ISSN 2654-1831
9 772654 183101